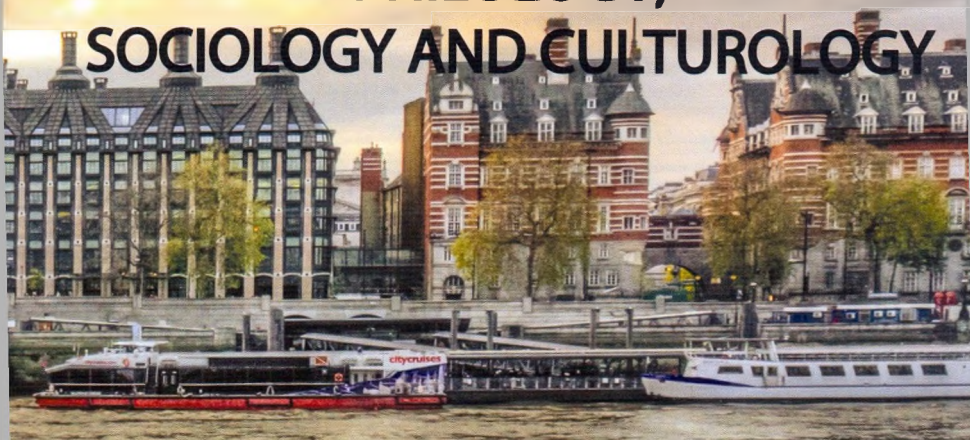

MONOGRAFIA
POKONFERENCYJNA

***SCIENCE, RESEARCH,
DEVELOPMENT # 14***
**PHILOLOGY,
SOCIOLOGY AND CULTUROLOGY**

02. 2019

MONOGRAFIA
POKONFERENCYJNA

SCIENCE,
RESEARCH, DEVELOPMENT #14

PHILOLOGY,
SOCIOLOGY AND CULTUROLOGY

London (Лондон)

27.02.2019 - 28.02.2019

ФРАЗЕОЛОГІЗМИ З КОЛОРАТИВНИМ КОМПОНЕНТОМ У НІМЕЦЬКІЙ МОВІ ТА ЇХНЯ УКРАЇНОМОВНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ Башук Н.П.	6
NOTION OF CONCEPT IN MODERN LINGUISTICS Omelchenko I. V.	12
ВНЕСОК ЄВГЕНА ТИМЧЕНКА В РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОЇ МОВОЗНАВЧОЇ НАУКИ Довбня Л.Е., Товкайло Т.І.	14
METAPHORICAL TWIST OF MEANING Vysotska O.	20
ТИПИ АВТОРСЬКОЇ МОДАЛЬНОСТІ У МОВЛЕННІ ПЕРСОНАЖІВ Дунець О.Р.	25
ANALYSE DES DIFFÉRENCES ORPHOGRAPHIQUES DES XVIIIE ET XXE SIÈCLES SUR DES LETTRES DE J. FORMAY À LA PRINCESSE DE PRUSSE Musiiichuk S.M.	27
LANGUAGE CRIME IN THE ASPECT OF ECOLINGUISTIC Taranenko X. V.	32
РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ХРИСТІЯНСЬКИХ ІМЕН В ОСНОВАХ ПОСЕСІВНИХ ОЙКОНІМІВ ПРАВОБЕРЕЖНОЇ УКРАЇНИ Тишковиць М.П., Бачинська Г.В.	34
КОНЦЕПЦІЯ ОДНОСКЛАДНОГО РЕЧЕННЯ У ФРАНЦУЗЬКІЙ ТА ІТАЛІЙСЬКІЙ МОВАХ Бурковська О. Й.	42
STRATEGY OF INNOVATION TEACHING OF FOREIGN LANGUAGE IN THE ESTABLISHMENT OF HIGER EDUCATION Tanana S., Lyla M.	45
PRESENTATION OF A PROJECT IN A FOREIGN LANGUAGE Zhovniрук Z., Isayeva H.	48
SEMANTIC TYPOLOGY OF SUBSTANTIVIZED ADJECTIVES IN THE NOVEL RICH MAN, POOR MAN BY I. SHAW Melnyk S., Novikov O.	53
ОСНОВИ ТЕХНОЛОГІЇ ІГРОВИХ ФОРМ НАВЧАННЯ Чорна О.О.	58

ОСНОВИ ТЕХНОЛОГІЇ ІГРОВИХ ФОРМ НАВЧАННЯ

Чорна О.О.

К.П. Н кафедра англійської мови та методики викладання іноземної мови
Мелітопольський державний педагогічний університет

Ключові слова: навчання, технології ігри, учень, педагогічні технології, філологія.

У школі особливе місце займають такі «форми занять, які забезпечують активну участь в уроці кожного учня, підвищують авторитет знань й індивідуальну відповідальність школярів за результати навчальної праці. Ці завдання можна успішно вирішувати через технологію ігрових форм навчання. В.П. Беспалько в книзі «Додатки педагогічної технології» дає визначення педагогічної технології, як систематичне втілення на практиці заздалегідь спроектованого навчально-виховного процесу. Гра має велике значення в житті дитини, має те ж значення, яке в житті дорослого відіграє діяльність, робота, служба. Гра тільки зовні здається безтурботної й легкою. А насправді вона вимагає, щоб граючий віддав їй максимум своєї енергії, розуму, витримки, самостійності. Ігрові форми навчання дозволяють використати всі рівні засвоєння знань: від творючої діяльності через перетворюючу до головної мети – творчо-пошукової діяльності. Творчо-пошукова діяльність виявляється більш ефективною, якщо їй передують і перетворююча й перетворююча діяльність, у ході якої учні засвоюють прийоми навчання.

Є велика формула «дідуса космонавтики» К.Е. Ціолковського, що відкриває ігри споконвічною школою поведінки.

...нього, якими б зовнішніми й внутрішніми факторами гри не впливалися, зміст їх саме в тім, щоб була для дітей школою життя. Гра активна – первинна стихійна школа якої надає дитині можливість звикання із традиціями поведінки людей, що її оточують.

Важливий дослідник гри Д.Б. Елькінс думає, що гра соціальна по своїй природі й спроектована на відбиття життя дорослих. Називаючи гру «арифметикою соціальних відносин», Елькінс трактує гру як діяльність, що відбувається на певному етапі, як одну із традиційних форм розвитку психічних функцій і способів пізнання дитиною життя дорослих.

Вітчизняні психологи й педагоги процес розвитку розуміли як засвоєння загальнолюдського досвіду, загальнолюдських цінностей. Про це сказав Л.С. Виготський: «Не існує визначної незалежності індивіда від суспільства, як немає й наступної соціалізації».

Отже, гра відтворює стабільне й інноваційне в життєвій практиці і є діяльністю, у якій стабільно відображені саме правила й умовності гри – у яких закладені стійкі традиції й норми, а повторюваність правил гри створює тренінгову основу розвитку дитини. Інноваційне ж іде від установки гри, що сприяє тому, щоб дитина вірила або не вірила в усе, що відбувається в сюжеті гри. У багатьох іграх «функція реального» є присутнім чи то у вигляді умов, чи то у вигляді предметів – аксесуарів, чи то в самій інтризі гри.

А.М. Леонт'єв довів, що дитина опановує більш широко, безпосередньо недоступну йому навкруги дійсність, тільки в грі. Бавлячись і граючись, дитина знаходить себе й усвідомлює себе особистістю. Для школярів гра – сфера їхньої соціальної творчості, полігон їх суспільного й творчого самовираження. Гра надзвичайно інформативна й багато чого «розповідає самій дитині про неї. Гра – шлях пошуку» дитиною себе в колективах співтоваришів, у цілому в суспільстві, людстві, у Всесвіті, вихід на соціальний досвід, культуру минулого, сьогодення й майбутнього, повторення соціальної практики, доступної розумінню. Гра – унікальний феномен загальнолюдської культури, її джерело й вершина. Ні в яких видах діяльності людина не демонструє такого самозабуття, виявлення своїх психофізіологічних, інтелектуальних здатностей, як у грі. Гра – регулятор всіх життєвих позицій дитини. Школа гри така, що в ній дитина – і учень, і вчитель одночасно [3, с. 12].

Багато дослідників пишуть, що закономірності формування розумових дій на матеріалі шкільного навчання виявляється в ігровій діяльності дітей. У ній своєрідними шляхами здійснюється формування психічних процесів: сенсорних процесів, абстракції й узагальнення довольного запам'ятовування і. т.д. Ігрове навчання не може бути єдиним в освітній роботі з дітьми. Воно не формує здатності вчитися, але, безумовно, розвиває пізнавальну активність школярів.

Список використаних джерел

1. Бужинский В.В. Работа над английским произношением на начальной ступени коммуникативного обучения иноязычному говорению. // Иностранные языки в школе. – 1991. №4. – с. 43 – 47.
2. Васильев В.А. Обучение английскому произношению в средней школе: Пособие для учителей. -М.: Просвещение, 1979. – 144 с.
3. Веренинова Ж.Б. Обучение английскому произношению с опорой на специфику фонетических баз изучаемого и родного языков. // Иностранные языки в школе. – 1994. №5. – с. 10 – 16.
4. Витлин Ж.Л. Эволюция методов обучения иностранным языкам в XX в. // Иностранные языки в школе. – 2001. №2 языки в школе. – 1998. №2. – с. 53 – 56.
5. Выготский Л.С. Мышление и речь. – Собр. соч. М.; Педагогика, 1982, Т.
6. Павлова С.В. Обучение иноязычному произношению на коммуникативной основе. // Иностранные языки в школе. – 1990. №1. – с. 29 -36.